

Det skal understreges, at virksomhedens pligt til at anvende rådgiver ikke bliver fastsat som et bestemt timental, men som en forpligtelse til at indgå en kontrakt, der aftaler indholdet af rådgivningen, samt at rådgiver skal attestere virksomhedens tilbagemelding til Arbejdstilsynet.

Et påbud med udgangspunkt i et konkret arbejdsmiljøproblem antages at kunne medføre et rådgivningsbehov på ca. 100 timer for de mest alvorlige problemer, hvor rådgiver deltager i konkrete løsninger, projektering eller lignende, (de første 1000 påbud), mens de følgende 2000 påbud antages at være noget mindre tidskrævende (40 timer), fordi det antages, at

disse problemer vil være mindre komplicerede og dermed lettere at løse.

Det offentlige andel af periodepåbud er beregnet ud fra branchefordelingen af screeningsbesøgene (og de efterfølgende tilpassede tilsyn) for årene 2005-2008. Ved beregningen af påbud i forhold til konkrete problemer er fordelingen sket på baggrund af samtlige tilsynsbesøge.

Timeprisen for rådgivning sættes til 750 kr. pr. time. Dette svarer til den takst, som de nuværende bedriftssundhedstjenester tager for ikke-tilsluttede kunder.

Den offentlige sektors udgifter til screening og køb af rådgivning som følge af påbud om rådgivning. Mio.kr. i 2004-niveau.

	2005	2006	2007	2008
Rådgivningspåbud				
Staten	9	8	8	6
Amter	13	3	3	2
Kommuner	40	17	17	10
I alt	62	28	28	18
Screening				
Staten	85	85	85	85
Total	187	113	113	103

Ovenstående udgiftsprofil afspejler de p.t. planlagte tilsynsbesøg af virksomheder i den offentlige sektor, og den er beregnet ud fra en procentfordeling af det antal virksomheder, der skal screenes i 2005-2008, på henholdsvis offentlige og private.

Arbejdstilsynet vil altid have mulighed for at screene virksomheder igen for at sikre, at det gode arbejdsmiljø fastholdes. En screening betyder derfor ikke, at en virksomhed, som ikke i første omgang prioriteres til tilsyn, er undtaget fra tilsyn herefter.

Screeningen starter med de (amts-)kommunale virksomheder, der har pligt til at oprette bedriftssundhedstjeneste. For de (amts-)kommunale virksomheder medfører dette et højere antal rådgivningspåbud i starten af perioden og færre i perioden frem til 2008. Det forventes, at screeningen bidrager til et bedre arbejdsmiljø i den (amts)kommunale sektor, således at der med tiden vil være behov for færre rådgivningspåbud i forhold til de (amts)kommunale virksomheder.

Beregningen indeholder ikke nogen vurdering af arbejdsmiljøet i sektorerne, og dermed heller ikke af om en offentlig virksomhed har større eller mindre risiko for at få et rådgivningspåbud end en privat virksomhed.

Derfor kan det faktiske omfang være både større og mindre.

Det offentlige andel af udgifterne til rådgivningspåbud kan ikke sammenlignes med andelen af de nuværende BST-udgifter. Dette skyldes for det første, at BST-udgifterne fastsættes ud fra antallet af ansatte, hvorimod udgifterne til rådgivningspåbud fastsættes ud fra antallet af virksomheder. For det andet fordi udgifterne til rådgivningspåbud fordeler sig over langt flere brancher end pligten til at oprette bedriftssundhedstjeneste.

Ovenstående udgiftsprofil afspejler endvidere alene den p.t. planlagte gennemgang af virksomheder i den offentlige sektor. En tilsvarende beregning for den private sektor fremgår nedenfor. Påbud om rådgivning skønnes samlet for den offentlige sektor og den private sektor med nogen usikkerhed at indebære årlige udgifter i perioden 2005-2008 på op til 300 mio. kr. Hertil kommer, at såvel offentlige som private virksomheder fortsat frivilligt vil anvende ressourcer til eksterne rådgivere som led i deres generelle arbejdsmiljøindsats.